Zámek Červené Poříčí

Kraj: Plzeňský
Okres: Klatovy
GPS souřadnice: 49.501211N, 13.295567E
Adresa URL: www.zamek-cerveneporici.cz

Zámek Červené Poříčí je ojedinělým příkladem stavby ve stylu saské renesance dochované v Plzeňském kraji. Je spravován Národním památkovým ústavem, územní památkovou správou v Českých Budějovicích. Zámek byl v roce 2010 prohlášen národní kulturní památkou České republiky.
O existenci tvrze je první zmínka až ze 16. století, konkrétně v prodejní smlouvě z roku 1569. Po požáru v roce 1606, kdy tvrz do základů vyhořela, si pan Mikuláš II. Šic z Drahenic nechal postavit pohodlný pozdně renesanční zámek při říčce či potoku Bradlavka. Zámek byl částečně opatřen předzámčím s průjezdní branou, asi už původně věžovitou, s průjezdem zaklenutým hřebínkovou klenbou, vedoucím na nádvoří.
Poříčský zámek datuje kamenná deska s rytým nápisem nad hlavním vstupem z nádvoří do roku 1611. Stavba svými lombardsko-saskými štíty odpovídá i soudobým stavbám prostředí. Základní prostorové členění se tu zachovalo i přes pozdější úpravy.
Nový renesanční zámek dal nynější jméno celé obci, protože pro velkou plochu střechy zámku, do dálky červeně svítící svou pálenou krytinou, se tehdy začalo říkal obci Červené Poříčí.
Brzo po Bílé Hoře byl majetek panu Mikuláši II. Šicovi z Drahenic ze dvou třetin zkonfiskován a statek připadl královské komoře. Roku 1623 jej koupil plukovník Filip Adam z Kronberku. Po něm se také Poříčí jmenovalo Korunní. Od Filipových dcer koupil roku 1709 panství Jan Jiří z Haubenu, který přikoupil ještě Roupov, ale v r. 1716 padl jako císařský generál ve válce s Turky. Panství zdědila dcera Františka Augusta provdaná za hraběte Norberta Thörringa von Jettenbach. Panství Červené Poříčí a statek Roupov byly spojeny v jeden celek roku 1752 za této majitelky.
Za Thörringů tu asi na zámku panoval docela rušný společenský život. Na jaře roku 1731 tu byla například hraběnka Isabela Černínová, rozená z Westerloo, choť hraběte Františka Josefa Černína, na "granátnickém plese". Podobné plesy tu byly asi častěji – granátníci, jak důstojníci, tak i prostí vojáci, bývali také často kmotry i svědky při křtech a svatbách po celých několik desetiletí v 18. století. Matriky prozrazují, že Thörringové tu měli i své dvorní trubače.
Roku 1759 přešel statek z hraběnky Františky Augusty Thörring von Jettenbach na jejího syna Josefa. Panství bylo prodáno roku 1763 v dražbě bavorskému vévodovi Klementu Františkovi a ten je začlenil pod ústřední správu svých statků.
V držení bavorského rodu zůstala statková doména včetně Červeného Poříčí do roku 1803, kdy přešla na Ferdinanda III., kurfiřta salzburského, který se stal roku 1814 velkovévodou toskánským. Podle rodinných ujednání Habsburků byly bývalé statky toskánských velkovévodů včetně Červeného Poříčí určeny pro vnuka císaře Františka I., Františka Karla, a do jeho plnoletosti je měl užívat Ferdinand III., velkovévoda toskánský.
V roce 1832 po smrti Františka Karla, vnuka císaře Františka I., přešla majetková država na Leopolda II. toskánského vévodu, který ji držel až do roku 1847. Zámek spolu s celým panstvím se ještě před

polovinou 19. století stal součástí korunních statků.
Po vzniku Československé republiky přešel pak logicky do státního majetku, odtud pod Ústřední ředitelství státních lesů.
Po 2. světové válce zůstal zámek Červené Poříčí ve státní správě, časem se stal sídlem lesního závodu pod Krajskou správou lesů. V roce 1990 patřil Západočeským státním lesům, lesní závod Přeštice. V roce 1997 právo hospodaření přešlo z Lesů České republiky, národní podnik Hradec Králové, na Památkový ústav Plzeň, právo vlastnické zůstalo i nadále České republice.
Prohlídková trasa zámku Červené Poříčí seznamuje s historickým a stavebním vývojem zámeckého areálu jako sídelního místa a s regionálními a mezinárodními souvislostmi, představuje vnitřní prostory hlavní zámecké budovy bez mobiliáře, poukazuje na současný stav a přibližuje představu života na panském sídle od 17. do 20. století. Zámecký areál je prezentován při stavební obnově a před restaurováním místností zdevastovaných nevhodnými zásahy ve 20. století.
Informace o návštěvní době zde.
Ceny vstupného zde.
Zdroj textu: www.npu.cz – Národní památkový ústav